

January 1995

"ทั้งสอง" หนึ่งในโรงเรียนประถมศึกษาของเวียดนาม

วัชร ทรัพย์มี

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

ทรัพย์มี, วัชร (1995) "ทั้งสอง" หนึ่งในโรงเรียนประถมศึกษาของเวียดนาม," *Journal of Education Studies*: Vol. 23: Iss. 3, Article 2.

DOI: 10.58837/CHULA.EDUCU.23.3.2

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol23/iss3/2>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

“ทังลอง” หนึ่งในโรงเรียนประถมศึกษา ของเวียดนาม

วัชรีย์ ทรัพย์มี

ผู้เขียนได้มีโอกาสไปเยี่ยมชมโรงเรียนประถมศึกษาในเวียดนาม โดยเป็นผู้หนึ่งในคณะอาจารย์ คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ไปศึกษาและดูงานด้านการศึกษาและวัฒนธรรมที่ สาธารณรัฐเวียดนาม

เราเริ่มดูงานจากภาคใต้ของเวียดนามขึ้นไปเรื่อยๆ จนถึงฮานอย เมืองหลวงของเวียดนามเหนือ ช่วงที่ไปอยู่ระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๓๗ อากาศที่นั่นกำลังเย็นสบาย ทำให้ไม่เหน็ดเหนื่อยนัก ทั้งๆ ที่ได้แวะเยี่ยมชมสถาบันการศึกษาต่างๆ มาแล้วหลายแห่ง ตั้งแต่ระดับก่อนวัยเรียน ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา

เรามาถึงโรงเรียน “ทังลอง” ซึ่งเป็นโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งในฮานอย ทางเข้าโรงเรียนเป็นถนนแคบๆ มีตึกแถวเก่าๆ ตั้งเรียงราย ชายของหน้าร้านคล้ายกับตรอกซอยย่านเยาวราชของเรา

พอถึงหน้าโรงเรียน เราก็พบกับความสดชื่นด้วยความน่ารักน่าเอ็นดูของเด็กนักเรียนที่มาเข้าแถวปรบมือต้อนรับเรา โดยมีครูในชุด “อ่าวใหญ่” ชุดประจำชาติของเวียดนาม คอยดูแลลูกศิษย์ตัวน้อยๆ เด็กที่นี่หน้าตาสดใส ผิวขาว แก้มเป็นสีชมพูด้วยอากาศหนาวเย็น ดากล่องอดไม่ได้ที่จะกรูกรียวกันถ่ายภาพที่หน้าประทับใจนั้น

นักเรียนเวียดนาม ต้อนรับแขกผู้มาเยือนโรงเรียน

หลังจากนั้นครูใหญ่และผู้ช่วย ต้อนรับแขกเข้าสู่ห้องประชุมของโรงเรียน แล้วบรรยายสรุปเรื่องราวของโรงเรียนให้เราฟัง ซึ่งจะขอถ่ายทอดไปยังผู้อ่าน ณ ที่นี้

ครูใหญ่กำลังบรรยายสรุปเรื่องราวของโรงเรียน “ทังลอง”

การประถมศึกษาในเวียดนามเป็นการศึกษาภาคบังคับ ๕ ปี จำนวนนักเรียนประถมศึกษาในสาธารณรัฐเวียดนามปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๓๗) มีทั้งสิ้น ๘.๖ ล้านคน

“ทังลอง” THONG LONG ชื่อของโรงเรียนประถมศึกษาแห่งนี้เป็นภาษาเวียดนาม

แปลว่า “มังกรบิน” เป็นโรงเรียนที่ได้รับรางวัลการประถมศึกษาดีเด่นของเวียดนาม

โรงเรียน “ทังลอง” โรงเรียนประถมศึกษาดีเด่นของเวียดนาม

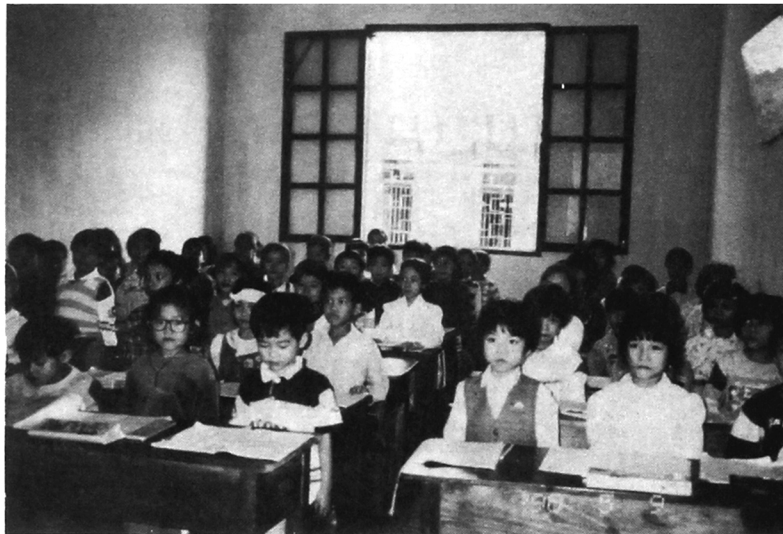
บริเวณโรงเรียนและห้องเรียนคับแคบ ตัวอาคารค่อนข้างเก่า แต่สะอาดสะอ้าน

บริเวณโรงเรียน “ทังลอง”

โรงเรียนนี้มีนักเรียน ๑,๗๗๘ คน เป็นนักเรียนหญิง ๙๒๐ คน และนักเรียนชาย ๘๕๘ คน มีตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึง ๕ มีทั้งหมด ๓๙ ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนห้องเรียนละ ๔๕ คน

นักเรียนเข้าเรียนสองผลัด คือ ผลัดเช้าและผลัดบ่าย ผลัดเช้าสำหรับเด็กโต (ตื่นเช้าได้) เข้าเรียนตั้งแต่ ๗.๐๐ น. ถึง ๑๑.๑๕ น. ส่วนผลัดบ่ายสำหรับเด็กเล็ก ตั้งแต่ ๑๓.๑๕ น. ถึง ๑๖.๓๐ น. ส่วนครูสอนตลอดวัน โรงเรียนหยุดสัปดาห์ละ ๒ วัน คือ วันพฤหัสบดี และวันอาทิตย์

สภาพห้องเรียนระดับประถมศึกษาในเวียดนาม

การแต่งกายของนักเรียน

การแต่งกายของนักเรียน

ปกติมีเครื่องแบบนักเรียน ยกเว้นฤดูหนาวที่โรงเรียนให้นักเรียนแต่งตัวตามสบาย หรือ แต่งชุดประจำชาติ (ดังที่เห็นในภาพ)

ครูเวียดนาม

โรงเรียนนี้มีครู ๖๒ คน เป็นครูหญิง ๖๐ คน ครูชายมีเพียง ๒ คน เราถามว่ามีครูหญิงและชายที่ไม่ได้สัดส่วนกันอย่างมากนี้ มีปัญหาใดหรือไม่ ครูใหญ่ตอบว่า การขาดครูชายทำให้ขาดรูปแบบของความเข้มแข็งแบบชาย ให้นักเรียนชายได้เลียนแบบ และมีปัญหาครูหญิงลาคลอด ซึ่งโรงเรียนแก้ปัญหาโดยจัดครูสำรองไว้อีก ๒ คน

โรงเรียนนี้และโรงเรียนอื่นๆ ในเวียดนาม ให้เงินเดือนครูต่ำมากเมื่อเทียบกับค่าครองชีพ ครูจึงต้องมีอาชีพเสริมด้วยการสอนพิเศษ ตัดเย็บเสื้อผ้า ตั้งร้านเสริมสวยที่บ้านหรือทำสินค้าหัตถกรรมออกจำหน่าย

“ทังลอง” เป็นโรงเรียนรัฐบาลรับเด็กบ้านใกล้เข้าเรียน เพื่อสะดวกในการเดินทางไม่มีการสอบเข้า ไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน เกณฑ์ในการเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ คือ ๖ ขวบ

โรงเรียนนี้มีชื่อเสียงด้านเด็กเรียนเก่ง และครูมีฝีมือในการสอน นักเรียนที่นี้กว่าร้อยละ ๗๐ มีผลการเรียนโดยเฉลี่ยระดับ B+ นักเรียนทั้งหมดเข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา

หลักสูตร

หลักสูตรของโรงเรียน มีทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือกดังนี้ คือ
วิชาบังคับ

คณิตศาสตร์
ธรรมชาติวิทยาและสังคมวิทยา
ภาษาเวียดนาม
วาดภาพ
ดนตรี
พลศึกษา
ศิลปหัตถกรรม
คุณธรรม
สุขศึกษา

วิชาเลือก

ภาษาอังกฤษ (เริ่มเรียนเมื่ออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓)
คอมพิวเตอร์
คณิตศาสตร์ชั้นสูง
ศิลปศึกษา

สำหรับวิชาเลือกนั้น ครูเป็นคนเลือกให้นักเรียน โดยพิจารณาจากความสามารถและความถนัดของนักเรียนแต่ละคน

โครงการสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

โรงเรียนมีโครงการสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์และภาษา โดยเมื่อเด็กขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนจะสอบแยกเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์หรือภาษาเวียดนาม ให้เข้าเรียนห้องเรียนพิเศษ ที่จะสอนวิชาทั้งสองนี้แก่เด็กให้เข้มข้นกว่าห้องเรียนธรรมดา และถ้าเด็กเรียนได้ดีก็ให้เรียนในห้องเรียนพิเศษต่อเนื่องไปจนจบประถมศึกษาปีที่ ๕ แต่ถ้าไม่เก่งเลขหรือไม่เก่งภาษาเวียดนามจริง ก็ให้กลับไปเรียนในห้องเรียนปกติ สำหรับครูที่สอนในโครงการนี้ จะเป็นครูที่เชี่ยวชาญด้านการสอนคณิตศาสตร์หรือภาษาเวียดนาม ซึ่งอาจเป็นครูในโรงเรียนทั้งลอง หรือเชิญครูจากโรงเรียนอื่นมาสอน หรือเชิญครูที่เกษียณแล้วมาสอน หรือเชิญอาจารย์มหาวิทยาลัยมาสอน

โรงเรียนมัธยมศึกษาบางโรงเรียนในเวียดนาม ก็มีโครงการสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษเช่นกัน โดยมีหลายสาขาวิชา เช่น คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ภาษา ด้วยการสนับสนุน เช่นนี้ ทำให้นักเรียนเวียดนามได้รับรางวัลโอลิมปิกสาขาคณิตศาสตร์และฟิสิกส์ระดับนานาชาติมาแล้ว

โครงการสำหรับเด็กเรียนอ่อน

ในขณะเดียวกันที่โรงเรียนมีโครงการสนับสนุนเด็กเรียนเก่ง โรงเรียนก็ได้ทอดทิ้งเด็กเรียนอ่อน โรงเรียนทั้งลองมีโครงการสอนพิเศษให้แก่เด็กเรียนอ่อนในวิชาต่างๆ ด้วย

สมาคมผู้ปกครอง

แต่ละระดับชั้นมีตัวแทนผู้ปกครอง ๓ คน มาเป็นคณะกรรมการสมาคมผู้ปกครอง ซึ่งจะให้ข้อเสนอแนะแก่ทางโรงเรียนในการปรับปรุงโรงเรียน และมีหน้าที่ช่วยโรงเรียนในการสอนเด็กด้านคุณธรรม วิชาการ และดูแลสถานที่ของโรงเรียน

สมาคมเด็กดี

โรงเรียนมีสมาคมเด็กดี โดยยกย่องเด็กที่ทำดี เพื่อเป็นตัวอย่างแก่นักเรียนทั่วไป

ปัญหาของโรงเรียน

ผู้บริหารโรงเรียนเล่าว่า ปัญหา ของโรงเรียนในปัจจุบันก็คือ โรงเรียนมีนักเรียนเป็นจำนวนมาก แต่สถานที่คับแคบ และครูมีเงินเดือนต่ำไม่พอแก่การยังชีพ ทำให้ต้องขวนขวายหารายได้เสริม จึงทำให้หลายคนไม่อยากเป็นครู ปัจจุบันเวียดนามมีความต้องการครูประถมศึกษาเป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มของความต้อการสูงขึ้นเรื่อยๆ

จากการเยี่ยมชมสถาบันการศึกษาต่างๆ และโรงเรียนทั้งลอง หนึ่งในโรงเรียนประถมศึกษาของเวียดนาม ผู้เขียนมีความคิดเห็นว่า เวียดนามให้ความสำคัญของการศึกษาว่าเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะเขาเล็งเห็นการประถมศึกษาเป็นรากฐานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงมีการจัดโครงการต่างๆ เพื่อพัฒนาเยาวชนในด้านการเรียน เช่น โครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษเชิงวิชาการ โครงการช่วยเหลือเด็กเรียนอ่อน นอกจากนี้ยังมีโครงการส่งเสริมพัฒนาการด้านอื่นของเด็ก เช่นโครงการส่งเสริมความเป็นผู้นำ โครงการส่งเสริมความรักชาติ โครงการส่งเสริมระเบียบวินัย

รัฐบาลเวียดนามตระหนักในความสำคัญของการศึกษา แต่ก็ยังมีปัญหาเรื่องบุคลากรและงบประมาณ ซึ่งเป็นปัญหาที่คล้ายคลึงกับประเทศต่างๆ ที่กำลังพัฒนา จากการพบปะพูดคุยกับผู้บริหารการศึกษาของเวียดนาม ทำให้ได้ทราบว่า เขากำลังติดตามความเจริญก้าวหน้าด้านการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้านและประเทศพัฒนาหลายประเทศ เพื่อปรับปรุงการศึกษาของเขาให้ทัดเทียมกับประเทศต่างๆ อย่างมุ่งมั่น แล้วประเทศเราล่ะ จะพอใจในสิ่งที่มีอยู่ และปล่อยให้กาลเวลาเป็นเครื่องแก้ปัญหากการศึกษาของประเทศกระนั้นหรือ